

legkisebb pedig nyolcz lábnyi hosszúságú 's öt száz font nehézségű volt. Ezek közül az ottani lakosok tizenhatot a' roszkoffi töltésre vittek; csak egyetlen egy him volt azon halak között. Nehogy pedig a' tengeri dagály alkalmával víz hullámok közé jussanak, bárdokkal agyon üttettek, mely alkalommal egy ember a' mellette levő disznóhal ütése által igen veszedelmes sebet kapott.

Meiszner-porzellan. — Sokszor mondhatja ez életben az ember, hogy igen sok függ a' véletlen esettől. Ha történeti eredetükre megyünk az e' világban esett némely nagy dolgoknak, majd hogy mindenikről ugyan ezt mondhatnók. — Bötcher volt feltalálója az említett jeles porzellannak. Ő kezdetben patikárius legény volt; honnan kénytelenített elszökni, mert azt hiresztelték felőle, hogy olly mesterséget tud, melylyel arany-csináláshoz értene. Így szász országba érkezett. Az akkori szász választó fejedelem és lengyel király II. Fridrik Ágoston Dresda városába hozatta és kérdezte, ha tudna-e aranyat csinálni, mit Bötcher világosan tagadott. A' király meg nem elégedvén ezen felelettel, és jobban szerette volna, ha igeneltetik vala kérdése, Königsstein várába záratta foglyát, és embereinek megparancsolta, hogy kérdezzék ki a' foglyot. Itt kinjában próbákat tett Bötcher, és véletlenül 1703-ban felfedezte azon porzellan-tömeget, mely szász országnak igen gazdag kincsforrást nyújtja.

Csepegő fagy. — Pozson vármegyében Detrekővár falu mellett van egy barlang, melyben a' lecepegő viz azonnal megfagy, és ez által különös alakok támadván, néha paloták, néha templomok, és theatrumok láttatnak.

Sáskák Ázsiában. — A' sáskák zugással nagy csoportokban járnak. Egy illy csoportnak hossza 4—6, szélessége 2—3 órányira terjed. Nem repülnek fent; a' legalantabb repülők házak tetejéhez 's emberek fejéhez érnek. A' napot elfedik. Távról olyan e' csoport, mintha felhő volna, közelről pedig mintha hó-darabok volnának, és olly setétte teszik a' világosságot, hogy tiz lépésnél tovább nem lát maga előtt az ember. Letelepednek akárhol, és következő napon, midőn a' nap feljött, ha semmit sem találnak, tovább mennek. Ha valahol letelepednek, bár póznákra kötött ruhákkal, lármával, csengetéssel, zörgetéssel próbálják őket elűzni, nem mozdulnak tovább, hanem egy darab földet elfoglalnak, és egymás hátán egy ölnyi magosságra is hevernek. Ha hives vagy harmat van, keveset mozdulnak; de mihelyt a' nap felmelegíti őket, kinyújtóznak. Akkor olly rendesen másznak többnyire nyugot felé, hogy semminek ki nem térnek. Utjukban az árkokat betöltik sokaságukkal, a' tüzet eloltják; falon, sőt ajtókon, és a' napkeleten szokásban levő nyílt ablakokon is bemásznak. Mindent, a' mi zöld, megesznek: gallyakat, vetést, fűvet, szőlőfát; sőt lerágják a' gally heját is, és annyin kapaszkodnak egy ágra, hogy ez letörik. Szárazságban leginkább szokták a' sáskák pusztítani az országot. Ha mindent fölettek, elköltöznek; 's ganéjukon kívül tojásaikat is hátrahagyják, mi fölöttébb bűdös. — Néha a' széllel járván, magukat a' nekik ismeretlen elembe, a' tengerbe, bocsátják, és bele fuladnak; ebből kivettetvén a' partra, midőn rothadnak, felettébb bűdösek. Keleten nagyobbak a' sáskák, mint nyugoton; 3—4 hüvelknyi hosszúak 's egy ujnyi vastagok. Termetük a' lóéhoz hasonlít; leginkább fejük; szárnyok hasonlóak a' lótakaróhoz: azért a' napkeletiek gyakran hasonlítják őket a' lovakhoz. Tagjaik oroszlán-foghoz hasonlóak. Némelyek emberképhez is hasonlítanak.